

A Budapest-Budafoki
Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2016. Virágvasárnap–Húsvét

Megtartó kegyelem

Jézus halála utáni napokat az elbizonytalanodás jellemezte. A katonák megrémültek (Mt. 27,54.), a főpapok féltek, hogy ellopják a tetet és hírét költik a feltámadásának (Mt. 27,63.), a tanítványok féltek (János 20,19.), az asszonyok gyászoltak (Mt. 28,1-2.). Egyetlen bizonyosság volt: az angyali híradás az üres sírnál; „...Nincsen itt, mert feltámadt...”.

A mi világunk elbizonytalanodott a hit dolgaiban és ugyanakkor az elmúlt idők és az előrejelzések egyre nagyobb riadalommal töltik el. A biblikus hit és a keresztyén hagyomány megrendülése, mellőzése (I: EU alkotmány) olyan értékválsággal jár együtt, amit eddig nem gondoltunk végig: ti. az egyértelmű közös döntés és cselekvés képességének a hiányát is magával hozta. Keressük a kősziklát, amely szilárd talaj lehet a lábunk alatt, de ez a kőszikla most egy sír szájához van hengerítve: nem tudjuk, hogy üres e a sír, vagy vannak e benne ősi maradványok, esetleg hajdan volt dicsőségünk relikviái. Ahhoz, hogy bizonyosságunk legyen, újra ki kell menni a sírhoz.

Mit jelent ez? Végig kell járni gondolatban a Gecsemáné kerti éjszaka eseményeit, a nagypénteki tragédiában részt kell venni, megértve annak titkát, hogy az én bűnömnek és nyomorúságomnak köze van mindehhez, szembesülni a halál rettenetével és végül megérkezni egy sírhoz. Talán sokan régen jártak már itt. Pedig magát az égi hírnököt csak itt lehet hallani. A jó hírt sokan hirdették, de valahogy nem szólalt meg igazán. Megszólalt egy csodálatos kultúrában, hagyományban, élményt is adott, de biztos hitet nem tudott adni.

Ahhoz ki kell menni és bele kell nézni az üres sír homályos mélységébe és belehallgatni a temetőgödör süket csendjébe. A halál bizonyosságát kell megtapasztalni és meg kell rendülni a mi világunk végességétől, jogos félelmeitől és bizonytalan lelki-szellemi kapaszkodóinak semmit mondásától.

Az angyal azonban hűséges hírnök. Aki kimegy a sírhoz gyászolni, eltemetni hiábavaló életét, az találkozni fog az angyallal, látni fogja az üres sírt és hallani fogja a nagy hírt: „Mit keresitek a holtak között az élőt, nincs itt, hanem feltámadt.” Ennek a híradásnak a nyomán születik meg a szívbeli bizalom, az élet új rendje, amely legyőzi a bizonytalanságot és a félelmet.

Ezen a húsvéton is kapunk egy új lehetőséget, hogy megbizonyosodjunk az Isten nagy szabadító és megtartó kegyelméről, amelyet a feltámadott Úr Jézus Krisztusban kétség nélkül ad mindnyájunknak.

Áldott húsvéti ünnepeket!

Nagy Péter

A „Szabadulás/Szabadítás Éve” (gondnoki beszámoló)

Dániel 6, 27-28

„Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké.

... Ő megment, megszabadít ...”

Villámgyorsan eltelt ismét három hónap. Karácsonytól Húsvétig jutottunk. A Szabadító születésétől a virágvasárnapi ünnepeltetésig, a Nagypénteki kereszthalál, majd a feltámadásáig. Milyen gyorsan változott akkor is a közhangulat egy kiemelkedő személyiség megítélésében. Jó alkalom ez arra, hogy elgondolkozzunk, mi magunk mitől szeretnénk megszabadulni és kitől várjuk a szabadítást? Hol tartunk az újévi fogadalmainkhoz és terveinkhez képest? Vajon a mi személyes életünkben milyen üzenete van a Nagyhatárnak?

Gyülekezetünk 42 fős munkatársi közössége január 8-10. Mátraházán készült fel az ideai szolgálatokra. Ebben Bödecs Pál kiskunhalasi lelkész és két gyermeke segített minket a szombat délelőtti előadással és közösségépítéssel. Február 13-án, a missziós napon tekintettük át azokat

a programpontokat, amik nem fértek be a munkatársi hétfége időkeretébe.

Januárban fogadta el a presbitérium az idei választói névjegyzéket és a költségvetést is. Örömteli, hogy gyülekezetünk választóinak létszáma 400 felé közelít. Az ökumenikus imahét alkalmain erősítettük kapcsolatunkat kerületünk más történelmi keresztyén gyülekezeteivel. Ebbe a sorba tartozik a március elején tartott ökumenikus női imanap is.

A további növekedést támogatja a január 19-én indult Keresztkérdések sorozat, ami heti rendszerességgel kedd esténként támogatta a gyülekezeti termet megtöltő érdeklődőket hitünk mélyebb megismerésében és megélésében. Köszönjük az érdeklődő résztvevők, Lakatos Enikő és Csűrös András szervező lelkészek valamint a támogató munkatársak odaszánását. Az este jó légkörét a Reformatör Culina Kft. finom szendvics vacsorákkal segítette. A tavaszi sorozat éppen a nagyhéten ér véget és a tervek szerint ősszel indul majd egy újabb csoport. Jelentkezni Lakatos Enikő beosztott lelkésznél lehet.

Március 11-13. közös hétfégén készültek a konfirmandusok és a lelkészek a március 19-i konfirmációs vizsgára. Másnap, virágvasárnap lesz az ünnepélyes konfirmációs alkalom.

Nagycsütörtökön és nagypénteken is 18 órakor istentiszteletet tartunk. Nagyszombaton 17-22 óra között imadélutánra várjuk a testvéreket.

Legközelebb az április 24-i hétfégén látogatunk Mezőpanitra, Pitó Antal lelkész testvérünk búcsú istentiszteletére. Május 1-től ugyanis nyugdíjba vonul. A látogató csoportba Szalontay Károly presbiter testvérünknel lehet jelentkezni.

A *zoltáros istentisztelet* (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. A következő alkalom április 2-án lesz. Köszönjük Papp Anette és csapata szolgálatát. Kérem a testvéreket, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel, amit kerületünk Önkormányzata is támogat.

Ónodi Szabó Lajos építész testvérünk február végén beadta engedélyezésre az iskolánk felújítására és bővítésére vonatkozó terveket, amit a kerületi tervtanács a héten el is fogadott. A további eljárás

remélhetőleg április végére véget ér. Most a gimnázium terveinek elkészítése következik. Kérem a testvéreket, hogy imádságukkal és ki-ki saját egyéb lehetőségei szerint támogassa ennek a közös álomnak a megvalósulását.

Sokan jelentkeztek iskolánkba és óvodánkba is. A felvételi beszélgetések folyamatban vannak és hamarosan értesítést kapnak az érintettek az eredményekről. A hónap utolsó vasárnapján 17 órakor tartott ajtónyitó istentisztelet nemcsak az iskolához kapcsolódóknak szól, hanem jó lehetőséget teremtenek a hitünk iránt érdeklők számára is. Hívogassuk ismerőseinket is. A következő alkalom március 27-én lesz.

Köszönöm gyülekezetünk tagjainak imádkozó támogatását vezető lelkésznünk egészségéért, új munkatársaink szolgálataért és egész közösségünk, hazánk javára. Hálás vagyok azért, hogy az elmúlt időszakban is, sok nehézség, konfliktus ellenére épülni tudtak intézményeink és egész közösségünk is. Ezúton is köszönöm, hogy Kiss Sára egy nehéz időszakban elvállalta az óvodavezetői szolgálatot. Sajnos ez azonban a családi életük rovására ment, ezért lemondását megértéssel fogadta el a presbitérium. Egyben megbízta Vágvölgyi Erzsébetet, gyülekezetünk tagját az óvodavezetői feladatokkal az augusztus 31-ig terjedő időszakra. Kérem, hogy mindenki lehetőségei szerint segítse őt ebben a felelősségteljes szolgálatban.

Gondoljunk szeretettel és imádsággal Lázár Csenge teológusunkra is, aki március elején kezdte meg féléves ösztöndíjas tanulmányait Tübingenben. Április 10-én 10 órakor lesz hatodéves teológusunk, Szász Lajos vizsga istentisztelete, amire sok hivatalos vendéget is várunk. Kérem a testvérek támogató szolgálatát és imádságát, hogy ez az ünnepi alkalom is szép rendben menjen végbe.

Május 8-16. között, a Pünkösöd előtti héten tartjuk a Reformáció hete programsorozatát. Segítők Csűrös András iskolalelkésznél és Lakatos Enikő beosztott lelkésznél jelentkezhetnek. A gazdag programra jöjünk minél többen és hozzunk magunkkal vendégeket is.

Várjuk a testvérek adományait arra a célra, hogy *a templom külső megújítása* és rendbetétele folytatódhasson. Egyházmegyénk és az önkormányzat támogatásával a **templom külső homlokzatának**

felújításában ismét előreléptünk. A bádogozási munkára megkötöttük a szerződést. A tervek szerint áprilisban kezdődik és június végére készül el.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot. Ennek köszönhetően gyülekezetünk gazdálkodása stabil.

Hívom a testvéreket az *intézményeinkért tartott imaközösségre* is. (Ennek időpontja minden hónap harmadik vasárnapján istentisztelet előtt fél tíz, toronyszoba)

Köszönöm intézményeink és gyülekezetünk minden munkatársának odaszánását és szolgálatát. Sokszor depressziós világunkban kiváltságos szolgálatunk az Örömhír megosztása. Ez nemcsak a lelkészek és a hitoktatók feladata. A Feltámadott üzenete a mai Igével a hétköznapokra is szól:

Máté, 28, 19

„Menjetekek el tehát, tegyetekek tanítványa minden népet ...”

Budafok, 2016. március 17.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

10 év...

A címből adódott a gondolat: számomra kerek évforduló van. Tizedik éve, hogy részt veszek a munkatársi hétvégeken. Mindig voltak éppen aktuális, kiemelt témával foglalkozó előadások és több csoportfoglalkozáson keresztül értékeltük, szerveztük a gyülekezeti munkánkat.

Az érkezés után Nagy Péter köszöntött és beszélt az elmúlt egy évről. Ezután Pötördiné Német Zsuzsa új ötletekkel, új formában segítette az ismerkedést, mert minden alkalommal vannak régi és új ismerősök és olyanok is, akik előszörre vannak itt. Nagyon érdekes volt az

a szituációs játék, amikor felírhattuk és jelezhattuk egymásnak személyesen a köszönetünket az elmúlt év munkájáért. A végén mindenkinek önértékelés volt végig olvasni a kapott köszöneteket.

A személyes biznyságtételek akkor este és a többi nap folyamán külön-külön mutatták be a biznyságtévőknek a hithez, a gyülekezethez vezető útját.

Szombat délelőtt Bödecs Pál, Kiskunhalasi lelkész és a lánya valamint fia mutatták be az ott működő református intézeti rendszer felépítését, működését. Egy gondolat foglalta össze a működést: legyen a gyülekezetnek mindenhol tekintélye, akkor lehet az intézmények munkáját megfelelően irányítani.

Az ezt követő csoportos megbeszélés témája a részemről az volt: hogyan lehet vonzóbbá tenni a gyülekezetet. Sok ötlet gyűlt össze, minden résztvevő tervezhetett ebből a következő évre.

Az ebéd és a délutáni pihenés, séta után két külön szakaszban, összesen hat téma keretében elemeztük és terveztük 2016 programját. Az megint kiderült, az éves program részletes megbeszéléséhez, egyeztetéséhez majd februárban egy újabb, szombat délelőtti munkatársi megbeszélés kell, mivel a három intézménynek nagyon sok programja van és lényeges ezek előzetes, pontos egyeztetése, koordinálása.

Vasárnap a közös értékelés utána úrvacsorás istentisztelettel fejeztük be a munkatársi hétvégét.

Az együtt töltött hétvégét a következővel tudom összefoglalni: „Amikor összejöttök, mindenkinek van zsoldára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken való szólása” (1Kor 14,26)

Szabados László

Harangavatás Mezőpaniton

Felavatták az új nagyharangot Mezőpanitonban. A református templom tornyában közel 200 évet szolgált régi nagyharang megrepedt, ezért volt szükség a cserére. A december 13-ai hálaadó istentiszteleten főtiszteletű Kató Béla püspök úr prédikációjában kiemelte, a harang hívó szavát nem elég meghallani, de el is kell menni arra a vendégségre, amelyre az Úr hív, és ahol gazdag terített asztallal vár mindenkit.

Hálaadó ünnepség keretében szólalt meg a mezőpaniti új nagyharang december 13-án. A régi, 194 éves és 240 kilogrammos kiszolgált harang még júliusban megrepedt, ezért a református gyülekezet tagjainak adományából Székelyudvarhelyen, Lázár Imre öntödéjében megszületett az új, 450 kilós nagyharang. Október 24-én székelyruhás leányok, és a Marosvásárhelyi IX. Huszárezred mezőpaniti alakulatának huszárai kíséretében, felvirágozott szekéren vitték körbe Mezőpanit utcáin az újonnan öntetett harangot. Akkor a díszmenetet gyerekek és felnőttek, idősek és fiatalok várták út közben, virágot helyeztek a szekérré, fényképek készültek. Sokan könnyes szemmel jegyezték meg, hogy 100-200 évente van ilyen élmény egy falu életében.

A december 13-ai harangavató ünnepségre a panitiak a gyülekezet tagjai mellett számukra kedves vendégeket is meghívtak: egyházi méltóságok, testvérgyülekezetek és a Csíkszeredai Főkonzulátus is meghívót kapott. Vasárnap délben a falu határánál díszbe öltözött huszárok, és Mezőpanit Önkormányzatának képviselői, élükön Bartha Mihály polgármester úrral, fogadták főtiszteletű Kató Béla püspök urat és kíséretét, nagytiszteletű Jakab István esperes urat, valamint az érkező vendégeket. A lovas huszárok kíséretével érkezett a konvoj a református templom elé, ahol Pitó Antal lelkipásztor, Adorjáni Béla gondnok, a presbitérium tagjai és a gyülekezet fogadta a vendégeket. Mindeközben folyamatosan hallani lehetett az új nagyharang gyönyörű hangját.

Az ünnepség a templomban folytatódott. Kató Béla püspök úr prédikációjában a vendégséget hirdető gazda példázatáról beszélt. Elmondta, ha az Úr hív, lehet kifogásunk, de nem érdemes lemaradni az Isten által kínált lehetőségekről. A harang is hív, és aki meghallja szavát és az Úrhoz megy, áldást nyer a vele való közösségből.

Az istentisztelet a zsúfolásig telt templomban ünnepi műsorral, köszöntésekkel folytatódott. Adorjáni Béla a mezőpaniti gyülekezet gondnoka köszönetet mondott a vendégeknek, hogy elfogadták a meghívást, de megköszönte erőfeszítését a gyülekezet minden tagjának, az adományozóknak és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy az új harang elkészüljön.

Jakab István, a Maros-Mezőségi Egyházmegye esperese köszöntőjében kiemelte, az új nagyobb méretű harang hangja talán messzebbre

hallatszik most, és nagy öröm, hogy a térség többi harangjának hangjával összetalálkozva jelképesen is erősíti a térség gyülekezeteinek egységét.

A testvérgyülekezetek részéről Nagy Péter a Budafoki Református Gyülekezet lelkésze adta át saját és gyülekezete köszöntését, a Várpalotai testvérgyülekezet üdvözlő szavait pedig Nagy Ferenc mezőpaniti presbiter olvasta fel.

Dr. Tóth Bernadett Eszter, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának konzulja ünnepi beszédében hangsúlyozta, a magyar nemzet egysége, az összetartozás abban is megmutatkozik, hogy ilyen eseményeken is együtt örülnek egymás megvalósításainak szomszédos gyülekezetek, messziről érkezett vendégek.

Bartha Mihály, Mezőpanit Község polgármestere a közösség erejét emelte ki, amellyel ilyen megvalósítások születhetnek.

Deák János, a mezőpaniti Kádár Márton Általános iskola igazgatója felhívta a figyelmet arra, hogy a fiatalok, a gyerekek nevelése közös feladat, és az új harang őket is hívogatja az Isten közelébe.

Pitó Antal, a Mezőpaniti Református Egyházközség lelkipásztora rövid áttekintést adott az új harang elkészülésének történetéből. Majd köszönetét fejezte ki mindenki felé, aki valamilyen formában is részt vett a harang elkészülésében, vagy az ünnepségek megszervezésében.

Az ünnepségen a Szela ifjúsági zenekar és az iskolások dalai és versei csendültek fel.

A harangavató rendezvény végén a meghívott vendégek számára külön erre az alkalomra készített csengőket adományozott a gyülekezet, mely az új nagyharang mása.

A nemzeti ima eléneklése és az áldás után a gyülekezet tagjait a templom udvarán szeretetvendégség keretében kínálták meg, a meghívottak pedig a kultúrotthonban ünnepi ebéden vettek részt.

A mezőpanitiak szívesen emlékeznek majd mindkét jeles ünnepi eseményre, és valahányszor megszólal a torony negyedik, legnagyobb harangja, bizonyára eszükbe jut annak felírata is: „Az élők és a halál kapujában állok, itt élőknek, amott holtaknak szolgállok. Jertek azért hívők szavam hallására, az igaz Istennek magasztalására.”

Bodó Előd Barna, Mezőpanit

KERESZT KÉRDÉSEK

2016. március 6-án a Sas-hegyre mentünk kirándulni a budafoki gyülekezet Keresztkérdések csoportjával. Az idő esősen, borongósan indult, ez azonban egy cseppet sem szegte kedvünket férjemmel, Dáviddal. Autóval mentünk a Kilátóhoz három kedves hölgy, Éva, Judit és Eszter társaságában, így már az odaúton kellemes beszélgetés alakult ki. Mire felértünk a hegyre, ugyan még nem sütött a nap, de az eső elállt, és fokozatosan egyre kellemesebb, tavaszi idő kerekedett. Rövid várakozás után elkezdtük a csoportfoglalkozást, melynek témái az imádkozás és a gyülekezet fontossága volt. Az előadásokat követően a kiscsoportos beszélgetések is ezekről a témákról szóltak, amely során sok őszinte és mély gondolatot osztottunk meg egymással. Nagyon bensőséges volt mindkét beszélgetés, amit két bizonyágtétel tett teljessé.

Dávid András rajza

Ekkorra a Nap is felragyogott, ami azt gondolom, nem véletlen. :) Ezután a környéket bemutató kisfilm megtekintése következett, majd egy kedves idegenvezető kalauzolt el minket a tanösvényen. Miközben megismerkedtünk a Sas-hegy különleges élővilágával, egy egészen új és lenyűgöző szemszögből csodálhattuk meg a lábunk alatt elterülő Budapestet. Érdekes volt madártávlatból felfedezni a főváros látványosságait, az ismert városrészeket és az otthonunkat, amelyeket fénykép formájában meg is örökítettünk. Összességében nagyon tartalmas vasárnapi program volt, mely után feltöltődve mentünk haza és vágtunk neki a következő hét dolgos mindennapjainak. Köszönjük szépen a lehetőséget és az élményt! :)

Tordai Villó Iringó és Bánhegyi Dávid

Hitoktatói tapasztalatok

Gyülekezetünk lelkipásztorával és gondnok úrral való első találkozáskor, az első beszélgetés alkalmával megbíztak a hittanoktatás szolgálatával. Így csatlakoztam a gyülekezetbe az Összegyűjtés évében: 2015. július hónapban. Isten vezetéséeként élem meg, hogy ilyen áldott, kedves, jószívű gyülekezetbe vezetett és szolgálhatom közösen a testvérekkel. Számomra nagyon sokat jelent, a legtöbbet, hogy újra szolgálhatom Istent, amit egykor rám bízott, és elhívott a gyermekek tanítására. Közös szívügyünk, hogy minél többekben felébresszük, azt a mélyen szunnyadó vágyat, ami a Teremtéstől fogva ott van minden ember szívében. A nyáron, a napközis táborban megismerkedhettem gyülekezetünk hittanoktatóival és a gyermekek egy csoportjával. Feladatom szeptembertől az iskolákban a hittan tanítása. Valamint az önkormányzati rendszerben működő óvodákban a hittanoktatás megszervezése, ahol már ez jól működött, annak folytatása. Isten segítségével nyolc óvodában fogadtak bennünket, ahol heti rendszerességgel tartjuk a hittan foglalkozást. Isten segítségével sikeresen működik, az óvó nénik segítőkészek. Ezért köszönet illeti meg őket ezen a helyen is. Igényükké vált a szülőknek, és a gyermekek is örömmel várják ezt az alkalmat. Ennek kapcsán eszembe jut az ige, amit Urunk tanít, egy kisgyermeket példának állítva, amikor a gyermeki lelkületről tanít. Így félév végével elmondhatom, hogy az iskolákban is jó tapasztalataim vannak. Munkatársuknak tekintenek a pedagógusok, nemcsak formailag, hanem

a legtermészetesebb módon kölcsönösen működik az el-és befogadó szeretet. (Nem is lehet másként szolgálni.) A gyermekekről is sok pozitívumról számolhatok be. Legtöbbször nem vallásos háttérből jönnek, de vannak, akiknek igen komoly kialakult kötődésük van a gyülekezetben, – évről-évre gyarapodik az ő számuk. Így a félévet lezárva és összegezve: az iskolás korú gyermekek érdeklődőek és egyre aktívabban vesznek részt az órákon. Most áttérnék személyes életemre, hogy akik olvassák, megismerhessenek ebből a kis beszámolómból. Szüleim igyekeztek vallásos nevelésben részesíteni. Édesapám szolgáló életű presbiter volt. Sokat küszködtem olyan gondolatokkal, amiket abban az időben csak otthon, a családban lehetett megbeszélni, az iskolában titkolni kellett, és vigyázni, mivel tilos volt Isten nevét kiejteni. Nagyon hiányzott az életemből az a fajta hit, amit most már szabadon megélhetünk az iskolában és a gyülekezeti életben. Isten sokféleképpen munkálkodik minden ember szívében, életében, amivel célja, hogy kapcsolatot teremtsen velünk, és ez a kapcsolat folyamatossá váljék örömben, bánatban minden helyzetben bizalommal legyünk iránta. Isten életbeli helyzeteimben egyre hangosabban szólítgatott. Megtérési ígém: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, enyém vagy.” Ézs. 43,1. Ezt nem lehetett válasz nélkül hagyni, így kapcsolatba kerültem Istennel. Mindennapi bibliaolvasó lettem, olyan egyértelmű válaszokat kaptam az igéből, amit addig nem tapasztaltam. Ezek közül való az is, amihez kétségem sincs: a Sárospataki Református Teológián a hittanoktató képzés, amit 1995-98. szereztem meg. Alig végeztem a tanulmányaimból félévet, megkért a Hajdúvidéki Egyházmegye esperese, hogy két gyülekezet területén működő iskolákban és óvodákban szervezzem meg és végezzem a hittanoktatást. Tíz évig tartott itt ez a szolgálatom. Két okból kifolyólag egy időre abba hagytam, de mindennap imádkoztam azért, hogy Isten tegye lehetővé, hogy folytathassam. (Az egyik ok, amikor olyan kormány volt vezetésben, hogy a hittanoktatás nem volt szívügye, a másik ok, a szomszédos gyülekezet önállóvá válása.) Jelenleg is folytatom a tanulást, a Károli Gáspár Egyetem Hittanoktató szakon. Szívügyemnek tartom, hogy minél több iskolást tudjunk elérni. Óvodáskorban elkezdni és tovább tanítani, gondozni, ápolni hitüket, hogy beérkezzenek Isten országába, bevonzani a családokat a színes gyülekezeti életbe. Egy jó példát szeretnék hozni, ami megmelengeti minden olvasó szívét. A tanuló beszámolója alapján: „Dédnagyapám is templomba járt, még akkor is elment a templomba, amikor bottal is nehezen tudott menni.” Nagyon örülök és gondolom, minden kedves olvasó örül az ilyen kedves megnyilatkozó gyermekeknek, és

annak is, hogy szülei segítik a jó példában élő elődök áldott emlékét őrizni. Ebben erősítettem is: „Így kell az ő útjait járnod, követni az ő jó példáját. Nagyon örülök és megdicsérek, hogy elmondtad, mert ebből látjuk, hogy fontos a családnak a tiszteletadás és a család életének összetartozása.” Reménységünk, hogy az örökérvényű értékeink mások számára is nagy fontossággal bírnak. A gyermekeknek igényükké lett a hittanoktatásra kinevezett terem barátságosabbá tétele, folyamatosan szeretnénk díszíteni, kellemesebbé tenni. Újra itt van a jelentkezések ideje, kötelezően választható tantárgy a Hittan-és erkölcsstan most már minden évfolyamban nyilatkozni kell erről, mit választ a szülő a gyermekének. Szeretettel várjuk, hogy minél többen jelentkezzenek óráinkra.

„Atyám, áldd meg mindenem, mit ajándékoz két kezem! Áldd meg szívem, szavam s tettem segíts üzeneted lennem – arról, hogy te szereted a Földön az embereket: Jézusban mutattad ezt meg, ki megszületett, s Megváltónk lett, hogy bűnből minket megmenten, s a Te karodba vezessen.”

Vigné Papp Ibolya református hit-és erkölcsstan oktató

Az Úrtól jött szolgálat, avagy ajándékozunk időt

Hideg. Tél. Karácsony. Ünnepe. Mással sincs tele a környezetünk, mint a csili-vili karácsonyi kellékekkel, amit már október! végétől ajánlgatnak nekünk. Nekem elveszik ebben az ünnep varázsa. Ilyenkor megszaporodnak a jótékonyági megmozdulások is. Igen sok módon tehetjük meg, azt hogy gondolunk valakire, aki esetleg nehezebb helyzetben van. Pénzadományok, adománygyűjtő telefonvonalak, jótékonyági vásárok, sportesemények, koncertek különféle tárgyi adománygyűjtések. Persze ilyen esetben nem mindig tudjuk, valóban kik örülnek majd ezeknek a dolgoknak, kihez jut el a segítség, kénytelenek vagyunk beérni a - nem érzélem mentes - beszámolókkal.

Mi azonban (az énekkar kemény magja) idén már másodszor úgy tudtunk jótékonykodni, hogy a néhány perc alatt egészen meghitté vált a hangulat és nagy figyelemmel volt mindenki, aki hallott minket. A szociális intézmény, ahol dolgoztam igen nagy számban foglalkozik nehéz és még nehezebb sorsú emberekkel. Arra azonban mindig is törekedtünk, hogy a problémák ellenére legyen valami kapcsolat a

„normálisnak” mondott világgal és ne menjen el mellettünk egy ilyen jelentőség teljes ünnep.

Igazi missziós szolgálat volt ez számunkra. Mi a régen hiányolt meghittséget vittük oda egy kicsit, mert amit elénekeltünk, azt azért sokan ismerték még vagy már valahonnan. És csillogó szemmel hallgatták (volt kisgyermek is, aki először)! Csodálkoztak azon, hogy néhány csodabogár IDŐT ajándékoz nekik. Néhányunkban nem tudott megmaradni az élmény, ezért osztjuk meg most.

Fraskóné Hatos Kata

Szenteste előtti hétfői munkanapomat úgy intéztem, hogy odaérjek 5 órára egy megbeszélte helyszínre. Nem, nem kávézni mentem az egyik barátnőmmel valamelyik plázába. Nem is bevásárolni az ünnepekre. Sőt, nem is családommal terveztem tölteni az időt. A célállomásom a 11. kerületi Major utca 37. Hogy mi is van ott? Egy hajléktalan ellátó intézmény, ami átmeneti szállást nyújt, illetve nappali melegedőként is szolgál. A gyülekezeti énekkar oszlopos tagja - Kati kérte fel a kórust, hogy aki tud és szeretne, éneklésével tegye meghittebbé az ott lévők Karácsonyát. Végül négyen tudtunk megjelenni. Ezen az estén mi csak az egyik résztvevők voltunk. Gyorsan felkaptuk a gyülekezeti pólóinkat és máris egy zsúfolásig megtelt helységben találtuk magunkat. Kati rövid bevezetője után el is kezdtünk énekelni. Vittünk magunkkal egy kánont és két dicséretet (Ó jöjjetek, Dicsőség). Mivel most láttam másodszer a két dicséret alt szólamát, ezért erősen kellett koncentrálnom a saját szólamomra. Azonban a kotta bújása és az ének éneklése közben nem tudtam nem észrevenni a közönséget. Az összetétele vegyes volt. Nők, férfiak, gyerekek. A legmegrázóbb látvány egy édesanya volt, karjában a két-három éves gyermekével. Azon töprengtem, hogy vajon miért vannak ők itt... De egyet biztosan tudok: a Gondviselő velük van! Aztán ott volt a többi ember. F fiatal, idős. Nem ismerem az élettörténetüket, azt, hogy mit éltek át, min kellett keresztülmenniük, de azt láttam, hogy őszintén, szeretettel és örömmel fogadtak minket és a szolgálatunkat. Mert ez nem „fellépés” vagy „szereplés” volt, hanem szolgálat. Az Úrtól jött. Én még tapstól ennyire nem hatódtam meg, mint miután elénekeltük az énekeket. Sokat énekeltem már gyülekezetek/közönség előtt kórusban, de talán ez a hallgatóság volt az eddigi leghálásabb. Én pedig azért vagyok hálás, hogy

legalább ennyivel szebbé tehettem az ünneplésüket. Miután elköszöntünk, kavarogtak a gondolatok a fejünkben. Nehéz volt megszólalni. Két dolgot tudtam tenni: imádkozni azokért, akik máshogy ünnepelnek, mint mi és hálát adni azért, hogy van fedél a fejünk felett, van mit ennünk és vannak szeretteink.

Csomor Szalai Kata

Gyülekezetünk egyik presbitere, egy hajléktalan szálló munkatársa. Kérte, hogy a szálló lakóinak karácsonyi készülődését tegyük meghittebbé és énekeljünk néhány dicséretet.

Én már második alkalommal voltam ebben a hajléktalan szállóban, de most is ugyan olyan meghatódottsággal, szeretettel jöttem.

A zsúfolt közösségi szobában nők, férfiak gyerekek hallgatták kis csapatunk énekét. Olyan nagy szeretettel fogadtak bennünket és minden dicséret után megtapsoltak, mintha csodát hallottak volna. De csoda is volt, mert örömet tudtunk szerezni.

Köszönöm Istennek, hogy lehetőséget kaphattunk szebbé tenni az ünnepi készülődést.

Mészáros Gabriella

Biblia – Műveltség – Élmény

A Biblia az alpműveltség része – A változó világban szükség van maradandó értékekre – Mindenkinek szüksége van értékrendre – A hit-és erkölcsstan óra a keresztyén érték rendkialakulását segíti. Élmény gazdag – korosztály szerint tanítható. Nem téveszthető össze az erkölcsstannal, amelyet nem mi tanítunk!

Irassa be gyermekét református hitoktatásra!

A nyári táborokról

A gyülekezet és a Demjén István Református Általános Iskola idén nyáron is szervez **református hittanos tábort**. A tábor helyszíne ezen a nyáron is a varázslatos **Mátraházi Református Üdülő** lesz.

A tábor programja elsősorban bibliai történetek játékos, élményt adó feldolgozása, énektanulás hangszeres kísérettel, s emellett minden nap kézműves foglalkozások, túrák, kalandpark, tábortűz és egyéb meglepetések.

1. **turnus: 2016. július 25-30.**
2. **turnus: 2016. július 30-augusztus 4.**

Jelentkezéseket, már csak a 2. turnusba fogadunk.

A tábor **részvételi díja 30.000 forint**. Több családnak nehézséget okoz a teljes részvételi díj kifizetése. Ezért kéréssel fordulunk a gyülekezet tagjaihoz. Nagy segítség lenne az, ha 1-1 gyermek 1-1 napját 5000 Ft-tal tudnák támogatni. Az adományokat hittantábor céladományként lehet leadni a pénztárosi asztalnál, vagy Szalai Zsuzsánál és Szalontay Zsuzsánál, vagy a táborvezetőnél.

Érdeklődni a gyülekezetben Váradiné Sipos Judit hitoktató táborvezetőnél 30-588-2191, A református iskolában pedig Ábrahám Angéla hittantanárnál lehet.

"A jótékonyáságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten." [Zsidó levél:13:16](#)

Váradiné Sipos Judit hitoktató

A 2016-os év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérjék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

március

20. vasárnap	10:00	Virágvasárnapi istentisztelet, confirmáció
24. csütörtök	18:00	Nagycsütörtöki istentisztelet
25. péntek	18:00	Nagypénteki istentisztelet
25. szombat	17:00-22:00	Imadélután
27. vasárnap	10:00	Úrvacsorás istentisztelet
28. hétfő	10:00	Úrvacsorás istentisztelet

április

2. szombat	18:00	Vespera
5. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
9. szombat	16:00	Megkereszteltek találkozója
10. vasárnap	10:00	Szász Lajos vizsga-istentisztelet, szeretetvendégség
24. vasárnap	17:00	Ajtónyitó Istentisztelet
26. kedd		Vizitáció
29. péntek-május 1. hétfő		Mezőpaniti látogatás

május

3. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
5. csütörtök		Áldozócsütörtök mennybemenetel
7. szombat	18:00	Vespera
8. vasárnap		Reformáció hete
	18:00	Barokk koncert
9. hétfő	18:00	Bibliakiállítás megnyitója a könyvtárban
10. kedd	18:00	evangélizáció
11. szerda	18:00	evangélizáció

12. csütörtök	18:00	evangélizáció
13. péntek	18:00	Különbözőségeink és hasonlóságaink (előadás)
14. szombat	09:00-13:00 21:00-04.00	gyerekprogram pünkösdi virrasztás
15. vasárnap	10:00	evangélikusokkal közös szabadtéri istentisztelet
20. péntek		Szeretethíd
21. szombat		Pünkösdi utáni koncert kórus + Mozart ifjúsági zenekar
28. szombat		Kenutúra

június

4. szombat	18:00	Vespera
5. vasárnap	17:00	Kibocsájtó Istentisztelet
7. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
18. szombat	10:00	Ballagás és évváró az iskolában

július

2. szombat	18:00	Vespera
5. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
10. vasárnap-18. hétfő		Cserkész csapattábor
18. hétfő-23. szombat		Családi tábor
25. hétfő-30. szombat		Hittantábor 1. hét_Mátraháza
30. szombat-aug.4. csüt.		Hittantábor 2. hét_Mátraháza

augusztus

2. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
6. szombat		Kenutúra
	18:00	Vespera
15. hétfő-21. vasárnap		Ifítábor, Lajos konfirmáltak tábora
31. szerda		Évnyitó az iskolában

szeptember

3. szombat-4. vasárnap		Szőlőskert
3. szombat	18:00	Vespera
6. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés

18. vasárnap	17:00	Befogadó Istentisztelet
23. péntek-25. vasárnap		Őszi gyülekezeti
25. vasárnap	17:00	Ajtónyitó Istentisztelet

október

1. szombat	18:00	Vespera
4. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
8. szombat		Demjén kupa
21. péntek-23. vasárnap		Mezőpanitaiak vendégül látása
29. szombat		Őszi templomtakarítás
30. vasárnap	17:00	Ajtónyitó Istentisztelet
31. hétfő	18:00	Reformáció - ünnepi istentisztelet

november

1. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
5. szombat	18:00	Vespera
19. szombat		Őszi levélelőadás
27. vasárnap	15:00	Adventi gyermekműsor

december

4. vasárnap		Diakóniai vasárnap
6. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
11. vasárnap	15:00	Nyugdíjas karácsony
17. szombat	18:00	Áventi virrasztás
24. szombat	15:00	Gyerekműsor
	23:00	Karácsony éjjeli istentisztelet
25. vasárnap	10:00	Úrvacsorás karácsonyi istentisztelet
26. hétfő	10:00	Úrvacsorás karácsonyi istentisztelet
31. szombat	23.45	Évzáró-évkezdő úrvacsora

2017. január

1. vasárnap	10.00	Újévi istentisztelet
3. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
7. szombat	18:00	Vespera

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap második vasárnapján szeretetvendégség

17.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.00 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

18.00 Bibliakör a vasárnapi ige körül

Csütörtök

8.00 Bibliaóra

Péntek

19.30 Ádám kör (kéthetente)

Szombat

10.30 Hittan

17.00 Mini ifi

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: 229 22 78

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter

Iskolalelkész: Csűrös András

Beosztott lelkészek: Lakatos Enikő Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola

Gondnok: Németh Géza

Hitoktatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit, Vigné Papp Ibolya

Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Visszatekintés

Az elmúlt félévre visszatekintve először is hálát szeretnék adni. Isten valóban füves legelőre vezetett, ahogy megígérte. Bár az út - mely számunkra kijelöltetik - nem mindig könnyű, néha rögös- bár úgy gondolom, minden rögnek megvan a miértje.

Hálát adhatok a gyerekekért, akikkel nap, mint nap próbáljuk az iskolai életünkbe beleszőni a Biblia tanításait. Ezt a fontos lelki eledelt már megkapják reggel és olyan jó, hogy minden napunkhoz

megadja Isten a szükséges „fegyverzetet a harchoz”.

A fegyverzet kifejezés az Efézus 6:13-17-ből ered: „Éppen ezért vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, felsaruzva a lábatokat a béke evangéliuma hirdetésének a készségével. Vegyétek fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.”

Ezt magunkévá téve valóban felkészülve fogadjuk az esetleges nehézségeket, problémákat melyek a nap folyamán adódnak.

Olyan jó, hogy a gyerekek megtanultak egymásért imádkozni, különösen a betegség miatt távolmaradókért, de egyéb fontos dolgokért is. Még a matematika dolgozatokért is! 😊

Annak is nagyon örülök, hogy csírájában el lehet fojtani a csúfolódásokat, piszkálódásokat. Persze megoldandó feladatok, nehézségek mindig vannak, lesznek is!

Ám nagyon fontosnak érzem, hogy Jézus tanításait levetítsük, kiterjesszük a mi problémáinkra az osztályban és felkészültek legyünk.

Fontos a gyerekek számára, hogy segítsék egymást, sokszor szó nélkül, ennek nagyon örülök!

A gyerekek nemrég hittanórán készítettek egy tablót, saját szabályukat fogalmazták meg, többek között hogyan is kellene viselkedniük az osztályban egymással illetve az órákon. Ez azért is remek, mert azt a szabályt, amit ők maguk alkottak meg, az jobban bevésszük s könnyebb betartani is. ;)

Hálás vagyok Rékáért, jó volt vele párban együtt dolgozni! Nagyon jó osztályközösséget, szeretetteljes légkört alakított ki. S itt megemlíteném Cilit is, aki szintén aktív részese volt tavaly ennek.

Külön öröm még, hogy az osztályunkba rengeteg kreatív gyermek jár, sok rajzpályázaton veszünk részt, a tanulók örömmel alkotnak, tele vannak jó ötletekkel. Helyezések is születtek már. A tanteremben nem tudom már hova kitenni a gyerekek munkáit, (pedig viszonylag nagy termünk van) annyi szépséget alkottak, fáj a szívem mikor le kell vennem némelyiket, hogy helyet adjak egy új remekműnek.

A pedagógiában még az is roppant izgalmas, ahogy látjuk, hogy nyílnak ki az ablakok egyik-másik gyermek életében.

Meggyőződésem, hogy minden gyermek jó valamiben, mindenkinek van talentuma, mindenki értékes tagja az osztálynak!

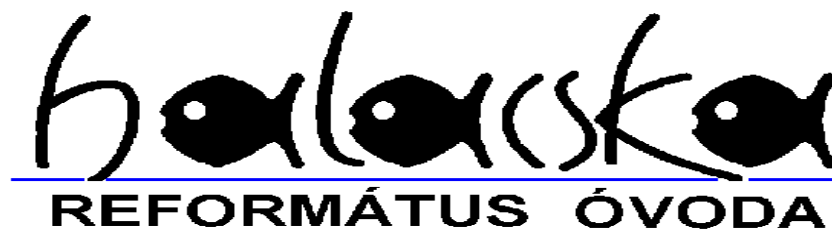
Örülök, hogy itt taníthatok!

Végváriné Pánczél Gyöngyi

23. zsoltár

Dávid zsoltára.

- 1 Az Úr az én pásztorom;
nem szűkölködöm.
- 2 Fűves legelőkön terelget,
csendes vizekhez terelget engem.
- 3 Lelkemet felüdíti,
igaz ösvényen vezet az ő nevéért.
- 4 Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem
félek semmi bajtól,
mert te velem vagy:
vessződ és botod vigasztal engem.
- 5 Asztalt terítesz nékem
ellenségeim szemeláttára.
megkened fejem olajjal,
csordultig van a poharam.
- 6 Bizony jószágod és szereteted kísér
életem minden napján,
és az Úr házában lakom
egész életemben.

Szabó T. Anna-est a Halacszában

Szabó T. Anna, József Attila- és Vackor-díjas költő, író, műfordító látogatott el óvodánkba március 2-án.

Könyvekkel bucira pakolt gurulós bőrönddel érkezett. Derűs, energiával teli, szellemes. Csakúgy, mint történetei, és versei, melyeket érkezése után nem sokkal a 2012-ben megjelent *Tatokatatok* című kötetéből olvasott fel. Gyerekek és felnőttek egyaránt szép számmal voltunk jelen azon az estén.

Az est könyv-repertoárjából a fent említett gyűjteményt emelem ki, amely - nem lódítok, ha azt mondom –, 3 évestől szépkorúig mindenkit megtalált és eltalált.

Kicsiknek, nagyoknak szóló felvezető nyelvpörgetője prima logopédiai gyakorlatra adott lehetőséget mindnyájunknak:

*Icipici fakatica,
facipőbe'cicafoci -
ha a cicafoci pici,
vajon milyen icipici
az a fakatica foci?*

A humor szinte végig átszövi a könyvet. A versek témája sokszínű: vannak a mindennapi élet apró helyzeteit megjelenítő versek, vannak nyelvtörők, évszak-témájú versek, állatos versek,

ünnepek-témájú versek, van varázslás, vadulás. Kárpáti Tibor illusztrációi pedig tökéletesen egészítik ki a gyűjtemény bohókás nyelvi világát.

Néhány kedvcsinálónak szánt idézet:

Miután a sok kicsi facsemete a fatudományokhoz fajankónak bizonyult, a fatanár kifakadt:

...

*„Hú, favilla, fakarika!
Ki, fakanál, ki, fakard!
Azt a fancsali fajzatát! Na, majd megraklak, ne félj!
Fakupa lesz belőletek, vagy fakutya, sőt, fahéj!
Nem famulus! Mért kupáljam hát akkor fafejetek?
Ilyen fanyar és fantaszta fákat nem is ismerek!
Faramuci, faragatlan farizeus farakás!”
(Famese)*

Komolyabb, filozofikusabb hangvételű a következő gyöngyszem, amely Weöres Sándor misztikus hangulatú gyerekverseit juttathatja eszünkbe. Szalóki Ági is megénekelte a Körforgás c. albumán:

*„Zöld mezőben barna ló,
barna lóban zöld mező.
Zöld mezőben kiscsikó,
barna lóban rejtező.*

*Kibújik a kiscsikó,
bebújik a zöld mező,
kiscsikóban barna ló,
zöld mezőben rejtező.”
(Körforgás)*

Memória-és nyelvedzésre, ez egyszerűen zseniális:

...

„Taktikus optikus,

*kritikus technikus,
kriptikus fizikus,
tipikus lírikus.*

*Gótikus grafikus
cinikus epikus,
intrikus klerikus,
komikus kémikus.*

(nagy lélegzet)

*Ateista anarchista,
nihilista novellista,
optimista humanista,
fatalista alpinista.*

*Feminista publicista,
realista piarista,
pacifista aktivista,
latinista alkimista.*

(És még hosszú a lista!)"

Békés Márta tanítónő és költő szavaival élve: *"A Tatoktatok gyógyír minden stresszes, szorongó, télidepis embernek, kicsinek, nagyoknak. Vény nélkül kapható, nincsenek kockázatok és mellékhatások, legfeljebb kialakulhat szépségfüggőség, némi versdependencia."*

Mérhetetlen természetesség és humor áradt belőle, lebilincselte, magával sodort mindannyiunkat. Mesélt családról, szülésről, anyaságról, könyveiről, fordításairól. Anekdotázott: aprócska megkopott szürke „relikviát” vett elő és arról mesélt, hogy négy-öt generációra visszamenőleg, mindnyájan azon a könyvön ízlelgették a fordítás tudományát. Amolyan családi rituálét jelentett a mára megfakult és lapjaira hullott könyvecske angolról

való fordítása.

Magyarra átültetett gyerekeknek szóló könyvekkel ismertetett meg minket, saját regényeiről, kedvenc könyveiről, költő-, és író társakról mesélt. Benedek Elek, Weöres Sándor, Kányádi Sándor, Szabó Lőrinc, Kosztolányi neve többször is elhangzik az est folyamán. Mesélt arról, hogy jelenleg épp a leghíresebb Shakespeare-szonettet fordítja, Nemes Nagy Ágnes munkáit gondozza parallel egy, az író nőről szóló Petőfi Irodalmi Múzeum emlékkiállításra. S mindeközben az áprilisi Ünnepi Könyvhét díszvendége, Jostein Gaarder norvég íróból „készül fel”. Fellépéseket vállal, szerkeszt, cikkeket, recenziókat ír és emellett igyekszik naponta főzni, mert „a fiúk” csak otthon esznek meleg ételt, s ha még marad ideje, szívesen felolvas – sokszor szolidaritásból a nagy kötelező klasszikusok, mint például *A kőszívű ember fiai* „legyűrésére” – kis (9) és nagy gyermekének (14) esténként.

És próbál élni. És túlélni.

Hálásan köszönjük Kiss Melinda óvónőnek és Szalagyi Csilla édesanyának az est szervezését, a kulturális élményt! Nagyon élveztük.

Fábry H. Ági, és a lelkes Tükörrobot olvasó, Anton